

**DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK**

NATTENS GAADE

INSTR: HJALMAR DAVIDSEN

**PROGRAMMER**  
**CREDITS MM.**

# Nattens Gaade.

Skuespil i 3 Akter  
50 Afdel.

---

I Hovedrollen:  
Ellen Aggerholm.

---

Optaget af  
Nordisk Films Comp.



A/S »FOTORAMA»  
ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst  
o. a. lign. Materiale, med absolut Eneret.  
Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatnings-  
krav gjort gældende mod Vedkommende.

PERSONERNE:

Grev Tarsis . . . Herr *Robert Schyberg*

Vanda Dupuy . . Fru *Ellen Aggerholm*

---

ET talrigt Publikum vil samle sig om Opførelserne af denne Film. Den vil gribe Tilskueren, røre hver eneste af Sjælens fineste Streng og sprede en egen Stemning over Teatret. Men først og sidst vil man huske *Ellen Aggerholm*. Hendes Spil er her det mesterlige; hendes Fortolkning af Rollen er den eneste tænkelige og gengives med Mesterens overlegne Teknik.



## AFDELINGERNE

1. Efter Brylluppet.
2. Parrét tager ind paa et Hotel.
3. »Jeg har to Billetter til Koncerten.«
4. Vanda maa gaa alene.
5. Grev Tarsis faar Ligfald.
6. Efter Koncerten.
7. Et frygteligt Gensyn.
8. Hendes Sind formørkes.
9. En stille Vandring.
10. Foran det lille Værtshus.
11. Hos »gode« Folk.
12. Tjenerpersonalet finder Grev Tarsis.
13. Paa Hospitalet.
14. Ensom og tavs!
15. Grev Tarsis lader sin Hustru efterlyse.
16. I fattige Kaar.
17. Et Aar efter.
18. Grev Tarsis rejser hjem.
19. Vanda sniger sig bort med sit lille Barn.
20. Ude i den store Verden.
21. Vanda segner udmattet om paa Landevejen.
22. Circusvognen.

23. En Barmhjertighedsgerning.
24. Gøglerne slaar Lejr i Nærheden af Badehotellet, hvor Grev Tarsis opholder sig.
25. Formiddagsprøverne.
26. Vanda forsøger!
27. Grev Tarsis overværer Forestillingen.
28. En slaaende Lighed.
29. Oplysninger om den optrædende Dame.
30. Et Par gode Legekammerater.
31. Ved Stranden.
32. Vanda har spillet sin Rolle færdig.
33. Badehuset.
34. »Hvor er min lille Pige?«
35. Dukke Lise skal bade.
36. Hunden holder Vagt.
37. Badehusets Dør blæser i.
38. Vanda er klar over Faren.
39. Vandet stiger.
40. Grev Tarsis søger efter Vanda.
41. En Moders Offer.
42. Vandet er steget meget stærkt.
43. Pinlige Minutter.
44. Grev Tarsis og hans nye Bekendte ror ud.
45. Kommer Hjælpen tidsnok?
46. Baaden naar Badehuset.
47. Reddet.
48. I Grev Tarsis Værelse paa Hotellet.
49. Genkendelsen!
50. To lykkelige Mennesker!



Grev Tarsis har indgaaet Ægteskab med Skuespillerinden Mademoiselle Vanda Dupuy. Umiddelbart efter Vielsen begiver Parret sig paa Bryllupsrejse og besøger navnlig en Række Koncertbyer, hvor Vanda kan faa Anledning til at gøre Studier.

Grev Tarsis er meget svagelig og lider hyppig af Ligfald. Han har endnu ikke fundet det Umagen værd at underrette sin unge Hustru herom, og da hun en Aften sent efter en Koncert kommer hjem til Hotelet og finder sin Mand liggende bevidstløs i en Lænestol, antager hun ham for død. Fortvivlelsen herover formørker fuldkommen hendes Sind, og i Vildelse forlader hun Hotellet. Hun har ganske tabt Sans for Tid og Sted, synes helt at have mistet Hukommelsen. Som en Søvnvænger, med aabne Øjne men uden Bevidsthed, vandrer hun gennem Byen, til hun falder i Kløerne paa nogle Værtshusholderfolk, der plyndrer hende og benytter sig af hendes Tilstand til at lade hende besøge det groveste Arbejde. Et Aar tilbringer Vanda blandt disse slette Mennesker. Lukket inde i et mørkt Hul, hvi-



ELLEN AGGERHOLM



lende paa en Bunke Pjalter har hun bragt et lille Barn til Verden. Som en øm Moder værner hun om det lille Væsen, og den mest instinktive Omsorg for Barnet faar hende en Nat til at benytte en Anledning til Flugt fra det skumle Fængsel.

Med sit Barn paa Armen vandrer hun af Sted, indtil hun træt og udmattet segner om ved Vejen. En Cirkustrup, der tilfældig kommer forbi, standser og optager den hjemløse Moder og hendes Barn. I fire Aar farter Vanda, der stadig synes at have tabt Erindringer om sin lykkelige Fortid, om med Cirkustrupen.

En Dag slaar Gøglerne Lejr i Nærheden af et Badehotel, hvor Grev Tarsis, der nu har opgivet alt Haab om nogensinde at gense sin Hustru, har taget Ophold. Han overværer om Aftenen Forestillingen i Cirkus, bliver slaaet af den paafaldende Lighed, en af de optrædende Damer i Cirkuspantomimen har med hans forsvundne Hustru. Efter Forestillingen giver han sig i Snak med nogle af Cirkusfolkene, der fortæller ham for-



skellige Enkeltheder, som allesammen bestyrker ham i den Antagelse, at den Dame, som har vakt hans Opmærksomhed, virkelig er hans Hustru. Han beslutter sig til at opsøge hende.

Medens Vanda spiller sin Rolle i Pantomimen, leger hendes lille Pige med sin trofaste Legekammerat, en stor Hund, der er lige saa stor som hun selv. Pludselig faar den lille Pige Lyst til at spadsere med sin lille Dukke. Hun paalægger naivt Hunden at passe paa Huset, mens hun er borte. Hun kører med sin Dukke ned til Stranden. Uden at vide, at Vandet netop er ved at stige, kører hun ud ad Badebroen til Badehuset. Det blæser op. Døren til Badehuset smækker i Laas bag hende. Et frygteligt Uvejr er i Anmarsch. Vandet stiger og stiger. Hun klatrer op paa Bænken, hvorfra hun søger at værges sig mod de fraadende Bølger, der vælter frem mod hende. Hun er gennembevævet af Angst og Skræk.

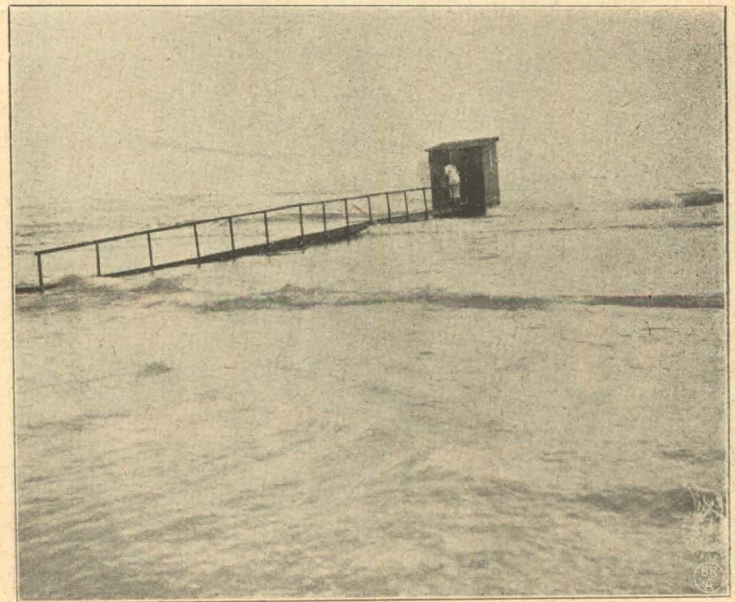
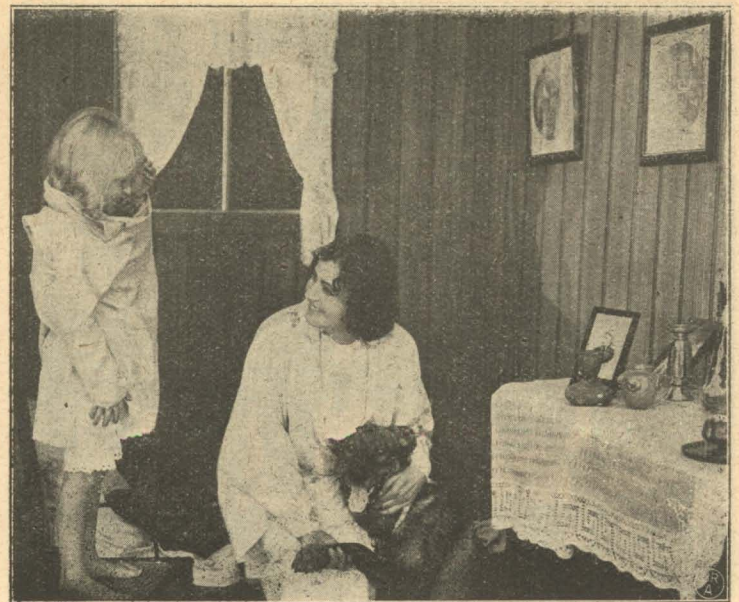
Da Moderen kommer hjem efter at have klædt sig om efter Cirkusforestillingen, opdager hun, at Barnet er borte.



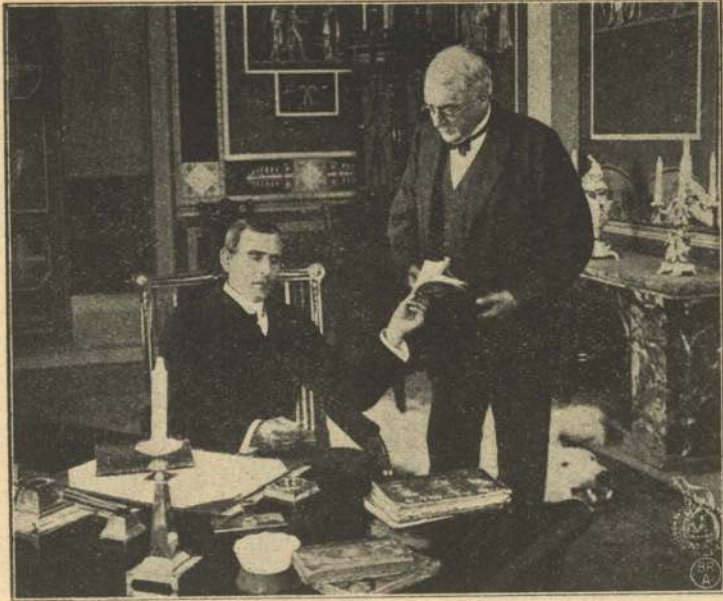
Frygtelige Anelser fører hende ned til Stranden. Det lykkes hende at komme ud ad Badebroen og at komme ind til sit Barn, men da hun vil tilbage er Vandet steget saa højt, at der ikke kan være Tale om at vade ind.

Den trofaste Hund, som ved Barnets lange Udeblivelse har anet Uraad, springer af Sted for at hente Hjælp. Blandt de Tililende er ogsaa Grev Tarsis, hvem det bliver forundt at redde Vanda og Barnet ud af den farlige Stilling, hvori de befinder sig. Da Vanda, der er falden i Aimagt af Sindsbevægelse, slaar Øjnene op, ser hun for sig den Mand, som hun for længe siden troede død. Det Slør af Taage, som i saa mange Aar har hvilet over hendes Forstand, glider bort. Hun vaagner op til et nyt Liv, der skal nydes i Forening med en elsket Mand og et elsket Barn.

---









## I Taage.

### Personerne:

Grev Tarsis .....Herr Robert Schyberg.  
Vanda Dupuy .....Fru Ellen Aggerholm.

Grev Tarsis har indgaaet Ægteskab med Skuespillerinden Made-  
moiselle Vanda Dupuy. Umiddelbart efter Vielsen begiver Parret sig  
paa Bryllupsrejse og besøger navnlig en Række Koncertbyer, hvor  
Vanda kan faa Anledning til at gøre Studier.

Grev Tarsis er meget svaglig og lider hyppig af Ligfald. Han  
har endnu ikke fundet det Umagen værd at underrette sin unge Hus-  
tru herom, og da hun en Aften sent efter en Koncert kommer hjem  
til Hotellet og finder sin Mand liggende bevidstløs i en Lænestol,  
antager hun ham for død. Fortvivlelsen herover formørker fuld-  
kommen hendes Sind, og i Vildelse forlader hun Hotellet. Hun har  
ganske tabt Sans for Tid og Sted, synes helt at have mistet Hukom-  
melsen. Som en Søvnvæger, med aabne Øjne men uden Bevidsthed,  
vandrer hun gennem Byen, til hun falder i Kløerne paa nogle Værts-  
husholderfolk, der plyndrer hende og benytter sig af hendes Til-  
stand til at lade hende besørge det groveste Arbejde. Et Aar til-  
bringer Vanda bladt disse slette Mennesker. Lukket inde i et mørkt  
Hul, hvilende paa en Bunke Pjalter har hun bragt et lille Barn til  
Verden. Som en søm Moder værner hun om det lille Væsen, og den mest  
instinktive Omsorg for Barnet faar hende en Nat til at benytte en  
Anledning til Flugt fra det skumle Fængsel.

Med sit Barn paa Armen vandrer hun af Sted, indtil hun træt  
og udmattet segner om ved Vejen. En Cirkustrup, der tilfældig kom-  
mer forbi, standser og optager den hjemløse Moder og hendes Barn.  
I fire Aar farter Vanda, der stadig synes at have tabt Erindringen  
om sit lykkelige Fortid, om med Cirkustrupen.

En Dag slaar Gøglerne Lejr i Nærheden af et Badehotel, hvor Grev Tarsis, der nu har opgivet alt Haab om nogensinde at gense sin Hustru, har taget Ophold. Han overværer om Aftenen Forestillingen i Cirkus, bliver slaaet af den paafaldende Lighed, en af de optrædende Damer i Cirkuspantomimen har med hans forsvundne Hustru. Efter Forestillingen giver han sig i Snak med nogle af Cirkusfolkene, der fortæller ham forskellige Enkeltheder, som allesammen bestyrker ham i den Antagelse, at den Dame, som har vakt hans Opmærksomhed, virkelig er hans Hustru. Han beslutter sig til at opsoge hende.

Medens Vanda spiller sin Rolle i Pantomimen, leger hendes lille Pige med sin trofaste Legekammerat, en stor Hund, der er lige saa stor som hun selv. Pludselig faar den lille Pige Lyst til at spadserere med sin lille Dukke. Hun paalægger naivt Hunden at passe paa Huset, mens hun er borte. Hun kører med sin Dukke ned til Stranden. Uden at vide, at Vandet netop er ved at stige, kører hun ud ad Badebroen til Badehuset. Det blæser op. Døren til Badehuset smækker i Laas bag hende. Et frygteligt Uvejr er i Anmarsch. Vandet stiger og stiger. Hun klatrer op paa Bænken, hvorfra hun søger at værges sig mod de fraadende Bølger, der vælter frem mod hende. Hun er gennembævet af Angst og Skræk.

Da Moderen kommer hjem efter at have klædt sig om efter Cirkusforestillingen, opdager hun, at Barnet er borte. Frygtelige Anelser fører hende ned til Stranden, Det lykkes hende at komme ud ad Badebroen og at komme ind til sit Barn, men da hun vil tilbage er Vandet steget saa højt, at der kan ikke være Tale om at vade ind.

Den trofaste Hund, som ved Barnets lange Udeblivelse har anet Uraad, springer af Sted for at hente Hjælp. Blandt de Tililende er ogsaa Grev Tarsis, hvem det bliver forundt at redde Vanda og Barnet ud af den farlige Stilling, hvori de befinder sig. Da Vanda, der

er falden i Afmagt af Sindsbevægelse, slaar Øjnene op, ser hun for sig den Mand, som hun for længe siden troede død. Det Slør af Taage, som i saa mange Aar har hvilet over hendes Forstand, glider bort. Hun vaagner op til et nyt Liv, der skal nydes i Forening med en elsket Mand og et elsket Barn.

oooooooooooooooooooooooooooo



er i liden i Almagt at Stadsbevogtelser, altsaa Stjernerne op, ser hun  
for sig den Mand, som hun for lange siden troede død. Det siger al  
Tage, som i saa mange Aar har hvilet over hendes Forstand, gleder  
bort. Hun vaagner op til et nyt Liv, der skal nydes i Forening med  
en elsket Mand og et elsket Barn.

oooooooooooooooooooo



Im Dämmerzustand.

Personenverzeichnis:

Graf Tarsis .....Herr Robert Schüberg.

Wanda Althaus .... Frau Ellen Aggerholm.

Graf Tarsis hat die Schauspielerin Wanda Althaus geheiratet, und lebt mit ihr in überaus glücklicher Ehe. Gleich nach der Trauung hatte sich das junge Paar auf die Hochzeitsreise begeben und besucht nun hauptsächlich die grösseren Konzertstädte, damit Wanda bei dieser Gelegenheit Studien machen kann. Graf Tarsis ist sehr schwächlich und leidet an der Fallsucht. Er hatte seiner jungen Frau nichts davon erzählt, um sie nicht zu beängstigen. Als eines Tages Wanda von einem Konzert ins Hotel zurückkehrt, sieht sie ihren Gatten starr im Lehnstuhl sitzen und hält ihn für tot. Die ungeheure Aufregung und die Verzweiflung, ihren geliebten Gatten schon nach so kurzer Zeit verloren zu haben, umnebelt ihr das Gemüt. Zeit und Raum sind ihr für immer aus dem Gedächtnis entschwunden. Wie eine Nachtwandlerin, ohne Bewusstsein, irrt sie durch die Stadt, bis sie schliesslich Leuten in die Hände fällt, die ihren Zustand ausnutzen und sie vollständig ausplündern.

Ein ganzes Jahr hat Wanda schon bei diesen schlechten Menschen verbracht. In einem dunklen Raum eingesperrt, ein Haufen alter Lumpen ihr einziges Lager, bringt sie ein Kind zur Welt. Mit innigster Liebe und Sorgfalt hegt und pflegt sie das kleine Wesen und nun, da sie etwas hat, für das sie sorgen muss, ergreift sie instinktiv die Flucht aus diesem Haus.

Ihr Kind an die Brust gepresst, wandert sie die endlose Landstrasse entlang, bis sie zuletzt müde und erschöpft an Wegrande zusammenbricht. Eine vorüberfahrende Zirkustruppe nimmt sie und ihr Kind freundlich auf und vier Jahre lang verlebt nun Wanda in der Zirkustruppe eine ganz glückliche Zeit, <sup>das</sup> nur immer noch nicht die Erinnerung an die Vergangenheit zurückgekehrt ist.

Inzwischen hat Graf Tarsis die ganze Welt auf der Suche nach seiner Frau durchreist, aber vergebens... Nun hat er jede Hoff-

nung aufgegeben, seine Frau wiederzufinden.

Als er eines Tages einen wandernden Zirkus besucht, um sich zu zerstreuen, bemerkt er zu seinem Erstaunen, dass eine der Damen mit seiner verschwundenen Frau eine auffallende Aehnlichkeit hat. Nach der Vorstellung sucht er den Zirkusdirektor auf, der ihm alles was er über die Dame weiss, mitteilt. Immer mehr wird der Graf in seiner Annahme bestärkt, dass es seine verschwundene Gattin sein muss.

Während die Mutter ihre Rolle in der Pantomime spielt, ist ihr kleines Kind hinaus an den Strand geeilt, um mit ihren Puppen spazieren zu gehen. Ohne zu wissen, dass jeden Moment die Flut kommen muss, läuft sie die Brücke entlang zum Baderaum. In diesem Augenblick setzt der Sturmwind ein und wirft die Tür des Badekarrens hinter ihr zu.

Ein furchtbares Gewitter bricht los. Das Meer steigt immer mehr und mehr und in furchtbarer Angst versucht das Kind indem es auf die Bank des Karrens klettert, sich gegen die schäumenden Wellen zu wahren.

Als die Mutter nach Hause kommt, entdeckt sie sofort das Verschwinden ihres Lieblings. Von furchtbaren Ahnungen getrieben, eilt sie an den Strand hinunter. Mit unsäglicher Anstrengung gelingt es ihr, an der Brücke entlang kletternd, den Badekarren zu erreichen und zu dem Kinde zu gelangen. Zurück kann sie jedoch nicht mehr. Sie und ihr Kind sind dem Wüten der Wogen preisgegeben.

Inzwischen hat aber Karo, der treue Spielgefährte des Kindes, der durch die lange Abwesenheit des Kindes beunruhigt ist, Hilfe herbeigeholt. Unter den Herzueilende befindet sich auch Graf Tarsis und ihm gelingt es, unter Aufbietung aller seiner Kräfte, Mutter und Kind den sicheren Tode zu entreissen. Als Wanda aus ihrer tiefen Ohnmacht erwacht, sieht sie über sich gebeugt den Mann, den sie schon so lange für tot hält. Da kehrt auch die Erinnerung an



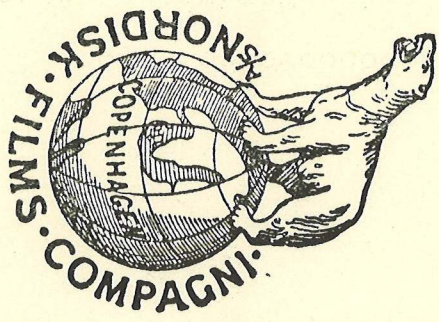
die Vergangenheit in Wanda zurück und glücklich weinend schlingt  
sie ihre Arme um den wiedergefundenen Gatten.

oooooooooooooooooooo



die Vergangenheit in Wandel zurück und glücklich während schliefst  
sich ihre Arme um den wiedererlebten Gatten.

oooooooooooooooooooo



Dans le brouillard.

Personnages:

Le comte de Tarsis ..... M. Robert Schyberg  
Vanda Dupuy ..... Mme Ellen Aggerholm

Le comte Tarsis a épousé l'actrice Mlle Vanda Dupuy. Aussitôt après le mariage, le couple est parti pour son voyage de noces et visite différentes villes d'eaux où Vanda peut avoir l'occasion de faire des études. Le comte Tarsis est très faible et souffre d'attaques d'épilepsie. Il n'a pas encore jugé qu'il était utile d'en informer sa jeune femme et lorsque un soir après un concert elle rentre à l'hôtel et trouve son mari étendu sans connaissance, elle le croit mort. Désespérée elle quitte l'hôtel affollée. Elle a complètement perdu la notion du temps et du lieu et semble aussi avoir perdu la mémoire. Comme une somnambule elle erre, les yeux ouverts, par les rues de la ville, jusqu'à ce qu'elle tombe dans les griffes de quelques malhonnêtes cabaretiers qui la dépouillent et profitent de son état pour lui faire faire les plus grossiers travaux. Vanda passe un an chez ces mauvaises gens. Enfermée dans un trou sombre, couchant sur un grabat elle a donné naissance à un enfant. Comme une tendre mère elle entoure de soins le petit être, et, d'une façon tout instinctive, elle profite une nuit d'une occasion pour s'enfuir de sa prison. Elle s'éloigne avec son enfant sur les bras jusqu'à ce qu'épuisée, elle s'affaisse sur la route. Une troupe de cirque qui passe par hasard s'arrête et recueille la mère et son enfant. Pendant quatre ans Vanda, qui semble toujours avoir perdu le souvenir de son heureux passé, parcourt le monde avec la troupe. Un jour les saltimbanques établissent leur camp dans le voisinage d'un hôtel de bains où le comte Tarsis qui, maintenant a perdu tout espoir de jamais revoir sa femme, a pris séjour. Un soir il assiste à la


représentation du cirque et est frappé de la ressemblance qui existe entre une des dames du cirque et sa femme disparue. Après la représentation il bavarde avec quelques gens de cirque qui lui donnent différents détails, qui lui font penser que la femme qui a éveillé son attention est bien la sienne.

Tandis que Vanda remplit son rôle dans la pantomime la petite fille joue avec son fidèle camarade, un gros chien qui est presque aussi grand qu'elle-même. Tout à coup la petite fille a l'idée de se promener avec sa poupée. Elle confie au chien la garde de la maison en son absence. Elle se rend à la plage et sans savoir que la marée monte elle court à la cabine de bains. Il fait du vent. La porte de la cabine se referme derrière elle. Un terrible orage s'annonce. L'eau monte de plus en plus. Elle grimpe sur le banc où elle cherche à se protéger contre les vagues déferlantes qui se précipitent vers elle. Elle est remplie de terreur.

Quand la mère rentre après la représentation, elle remarque l'absence de l'enfant. Elle court à la plage. Elle réussit à arriver à son enfant, mais lorsqu'elle veut revenir l'eau est si haute qu'il n'y faut pas penser. Le fidèle chien qui a remarqué la longue absence de l'enfant, et a pressenti le malheur, court chercher de l'aide. Parmi les sauveteurs qui accourent en hâte se trouve le comte Tarsis qui réussit à arracher Vanda et l'enfant à la situation périlleuse dans laquelle ils se trouvent. Lorsque Vanda qui s'est évanouie d'émotion rouvre les yeux elle voit devant elle l'homme qu'elle a cru mort depuis longtemps. Le brouillard qui depuis tant d'années a obscurci sa raison se dissipe. Elle s'éveille à une nouvelle vie dont elle jouira entre un mari et un enfant aimés.

représentation du cirque et est frappé de la ressemblance qui existe entre une des dames du cirque et sa femme disparue. Après la représentation il bavarde avec quelques gens de cirque qui lui donnent différents détails, qui lui font penser que la femme qui a éveillé son attention est bien la sienne.

Tandis que Vanda remplit son rôle dans la pantomime la petite fille joue avec son fidèle camarade, un gros chien qui est presque aussi grand qu'elle-même. Tout à coup la petite fille a l'idée de se promener avec sa poupée. Elle confie au chien la garde de la



**A/s NORDISK FILMS CO.**  
**COPENHAGUE**

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.  
 VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.  
 BARCELONE. SOFIA.

Vanda qui a été étonnée d'émotion trouve les yeux elle voit devant elle l'homme qu'elle a cru mort depuis longtemps. Le brouillard qui depuis tant d'années a obscurci sa raison se dissipe. Elle s'éveille à une nouvelle vie dont elle jouit entre un mari et un enfant aimés.

# THE LOST BRIDE

NORDISK  
DRAMA

FEATURING

MISS ELLEN  
AGGERHOLM.



== THE ==  
LOST BRIDE

DRAMA IN 3 REELS.

Featuring :



Miss ELLEN AGGERHOLM.

Produced and Exclusively Controlled by

The NORDISK FILMS Co., Ltd.,

EXCLUSIVE DEPARTMENT,

25, CECIL COURT, LONDON, W.C.

Telephone : Gerrard 6172.

Telegrams : Norfilcom, Ox, London.

— STUDIOS, COPENHAGEN, DENMARK. —



THE HAPPY BRIDE.

# THE LOST BRIDE.

MISS ELLEN AGGERHOLM

—AS—

THE BRIDE OF COUNT TAROFT.



**T**HE sun is shining brightly, bells are ringing, birds chirruping unseemly amidst the verdant foliage of the trees, as Count Taroft and his beautiful bride, Vera Dupuy, set out for their honeymoon. Happy are the young couple as they are quickly borne away to enjoy their initial stage of connubial bliss.

They break their journey at a charming holiday resort and decide to attend a concert that evening. As the evening approaches, the Count feels unwell, and Vera, with her husband's permission, attends the festival alone. Taroft lies down to rest, but sleep will not come to him, tired and dejected he rises from the couch to sit in a chair. A stifled gasp escapes his lips and he falls into the chair, apparently dead.

Vera, having spent an enjoyable evening, returns to the hotel. Quietly she enters the room, for, seeing her husband asleep, she determines to awake him and apprise him of her evening's enjoyment. Her caresses fail in their desired effect, and suddenly she discovers that he is cold and



limp. Slowly it dawns upon her that he is dead, her eyes assume a weird expression, and the sudden shock deprives her of her reason. She wanders aimlessly and dazed out of the hotel into the night.

Soon after her disappearance, the body of Taroft is discovered. A doctor is immediately summoned and he counsels the Count's removal to hospital. In the careful hands of the hospital authorities he is restored to consciousness. Surprised with his surroundings, he calls for his wife, and her mysterious absence is conveyed to him by the hotel employees.

Meanwhile, Vera has wandered to a disreputable cafe, where she is discovered by the proprietor, utterly exhausted. The value of her jewellery arouses the cupidity of the rascally proprietor, and gently leading her into the cafe, soon deprives her of the valuables, even to her silk dress.

One year has elapsed, and the mystery surrounding Vera's disappearance is still unsolved. Vera, oblivious of her identity, is the drudge of the innkeeper, subject to the taunts and insults of the villainous habitués of the saloon. Her only comfort is her babe, hidden in her underground prison, which void of any human comfort suffices for her mean existence. But she is only awaiting the opportunity which will give her her freedom. The opportunity presents itself and taking full advantage, Vera and her babe make their escape.

Tired, hungry and footsore, she rests by the country wayside, where a little later she is picked up by a kindly circus party who tend her and her babe, and take the mother and child with them on their journey.



HALF UNCONSCIOUS SHE IS ROBBED OF HER JEWELLERY.

Four long years have passed since that eventful night at the hotel. Vera, whose name and antecedents are unknown to the circus folk, together with her child are happy and contented with their circus existence. During all these years, Count Taroft is ever thoughtful of his lost wife, and depressed and dejected is convinced that she is still alive. To restore his lost vitality, he visits a bright seaside resort, where, curiously enough the travelling circus is pitched.

At the circus, rehearsals are in progress for the immediate opening of the show. Vera, a keenly interested spectator, secures an opportunity to display her abilities as an actress, with the result that she is asked to interpret the leading role.

That evening, the Count desirous of dispelling his morbid feeling is advised to visit the circus as an antidote. All is ready at the circus, and Vera, before joining her colleagues, places her child in the care of the faithful circus dog. No sooner has she departed, than the little one enjoys a quiet chat with her doggie, "now you look after the house while I take dolly for a walk on the beach," she says to the dog, "I think dolly would like a dip." The tide is rising quickly, but the child succeeds in attaining her desire. A gust of wind fastens the door of the bathing house, and the infant is unable to escape from the incoming tide. In the circus all is gay, little are they aware of the child's terrible danger. But there is one who is anxious at the babe's non-return, the faithful playmate, the dog, scenting danger, sets out to the rescue.

Meanwhile, the Count, interested in the circus play, is unaccountably attracted to the leading lady who appears in his vision as the counterpart of his



VERA IS FORCED TO ACT AS WAITRESS IN THE DRINKING SALOON.

lost bride. At the conclusion of the play, Taroft enquires the name of the actress, but is unable to discover her identity. About to stroll away, he is overtaken by Vera's benefactors, who hearing of his quest, describe to him the circumstances of her discovery years before.

In the meantime, Vera having returned to her caravan, has discovered the child's absence. Fearing for the child's safety, she is on the verge of distraction, when the dog returns with its playmate's doll. The situation is apparent to her, and with the dog as guide, arrives at the seashore in time to reach the child. But the raging sea sweeps away the frail bridge connecting the bathing box to the shore, and mother and child are left to the tender mercies of the impotent waters. Yet again, the dog proves a faithful ally, for returning to the circus, alights upon the Count and his informers who are looking for Vera. Realising that something is amiss, the trio follow the dog to the shore.

Revealed to their gaze is Vera's plight, and further aid is immediately requisitioned. Successful are the efforts of the rescuers, and the semi-conscious mother and child are taken to Taroft's hotel. Deeply does he look into the eyes of the woman, yes, it is she! A cry of amazement escapes the lips of the woman. Recognition is mutual, Vera, his lost bride, is restored to him, and a fond embrace solemnises the re-union of the long separated, but now happily re-united husband and bride.





## BOOKINGS CAN BE ARRANGED THROUGH :

WEISKER BROS.,

Kinema House,  
London Road,

Also at LIVERPOOL.  
MANCHESTER :

2, Long Millgate.

DUBLIN :

205, Gt. Brunswick Street.

BELFAST :

13, Pottinger's Entry, High St.

For

LANCASHIRE  
CHESHIRE  
NORTH WALES  
IRELAND

NEW CENTURY FILM  
SERVICE,

42, Park Place, Leeds.

For

YORKSHIRE

NEW CENTURY FILM  
SERVICE,

71, Norfolk Street, Sheffield.

For

NOTTINGHAMSHIRE  
DERBY

THE NORTH EASTERN  
FILM SERVICE,

7, Collingwood Street,  
Newcastle-on-Tyne.

For

NORTHUMBERLAND  
CUMBERLAND  
DURHAM  
WESTMORELAND

GREEN'S FILM SERVICE,

833, Gallowgate,  
Glasgow.

For

SCOTLAND

**The Nordisk Film Co.**

Limited,

25, Cecil Court, London, W.C.

For

LONDON  
MIDLANDS  
S. WALES and  
all remaining territory